

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 19. februar 2025 blev i sag nr. 98537:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 1/8 2022 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"Tryg Forsikring A/S har afvist at yde retshjælpsdækning til førelse af en sag for Huslejenævnet om Forsikringstagers fraflytningsopgørelse. Da Tryg, trods klage til selskabet om revurdering af afslaget, fastholder at de ikke er forpligtet til at dække sagen, indbringes sagen for Ankenævnet for Forsikring, mod at få en afgørelse om Tryg's forpligtet til retshjælp i huslejenævnssager.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Retshjælpsdækning for førelse af sagen ved huslejenævnet.

...

Sagen vedrører udlejers fraflytningskrav fra boliglejemålet [...].

Sagens baggrund

Lejer blev den 22. juni 2022 stævnet ved indlevering af betalingspåkrav til byretten, i en sag om manglende betaling af udlejers fraflytningskrav (Bilag 1). Af betalingspåkravet fremgår det at udlejer ved [advokat] har påstået betaling af kr. 70.068,22 eksklusive renter, gebyrer og omkostninger. Beløbet dækker, jf. betalingspåkravet rubrik 5 over betaling af flytteopgørelsen af 20. september 2021 (Bilag 2). Forsikringstager gjorde ved forkyndelse af betalingspåkravet, indsigelse ved brev af 25. maj 2022 fra [advokat] – indsigelsen fremgår tillige af Bilag 1.

Det fremgår af Forsikringstagers indsigelse, at sagen ville blive indbragt for huslejenævnet i [...] Kommune, idet der er opstået en tvist om fraflytningsopgørelsen. Forsikringstager gjorde i forlængelse heraf gældende, at sagen desuagtet betalingspåkravets indlevering som stævning i byretten, i første instans ville skulle behandles i huslejenævnet, jf. lejeloven §§ 114, stk. 1, jf. 190 (tidligere § 106, stk. 1, nr. 4.).

Forsikringstager indbragte den 31. maj 2022 sagen for huslejenævnet med påstand om afvisning af udlejers fraflytningskrav (Bilag 3). Forsikringstager anmodede i samme omgang om tilsagn fra Forsikringsgiver til førelse af sagen i huslejenævnet (Bilag 4). Da byretssagen om betalingspåkravet stadig verserede, trods Forsikringstagers indbringelse af tvisten for huslejenævnet, blev der den 12. juli 2022 indleveret vedlagte meddelelse til byretten om afvisning (Bilag 5).

Anmodning om retshjælpsdækning blev indleveret til Forsikringsgiver med henblik på at føre sagen for huslejenævnet, idet de som anført ovenfor, var det kompetente organ til denne type sager. Forsikringsselskabet vendte på baggrund af retshjælpsanmodningen tilbage den 22. juni 2022 med en afvisning, med henvisning til forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3 og pkt. 7, d (Bilag 6 og Bilag 7).

Af forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3 fremgår det, at forsikrede er forpligtet til at benytte muligheden for klagenævnsbehandling, og at omkostningerne forbundet hermed ikke er dækket af forsikringen. Dette udbygges ligeledes i forsikringsbetingelsernes pkt. 7, d, hvori det fremgår at omkostninger til nævnsbehandling ikke er dækket af forsikringen.

På baggrund af afvisningen, fremsendte Forsikringsselskabet i mail af 22. juni 2022 en opfordring til at Forsikringsselskabet revurderede deres afslag, idet der efter fast praksis bliver tilkendt retshjælpsdækning i huslejenævnsager, samt at huslejenævnet ikke er at sidestille med almindelige klagenævn (Bilag 8). Forsikringsselskabet vendte i mail den 11. juli 2022 retur med en fastholdelse af afslaget, henset til en ændret praksis internt hos Forsikringsselskabet (Bilag 9).

Idet der således er opstået en tvist om hvorvidt der bør tilkendes sagsomkostninger ved huslejenævnsager, skal vi anmode Ankenævnet for Forsikring om at komme med en afgørelse i sagen.

Vores vurdering af sagen

Det er vores opfattelse at Forsikringstager i nærværende sag, er berettiget til retshjælpsdækning for førelse af sagen i huslejenævnet. Som det tillige blev gjort gældende i Bilag 8, beror det på fast praksis at der tilkendes retshjælp til huslejenævnsager. Idet der ikke synes at være hensyn der skulle tale for en ændret praksis, gøres det overordnet gældende, at retstilling er uændret og der ved førelsen af huslejenævnsager fortsat skal tilkendes retshjælpsdækning.

Denne faste praksis kan dokumenteres ved fremlæggelse af tilsagn fra Forsikringsselskabet, samt andre forsikringsudbydere, såfremt Forsikringsselskabet måtte gøre gældende, at der ikke findes en sådan praksis.

Forsikringsselskabet kan ikke ændre denne praksis til skade for Forsikringstager.

Branchekutyme for forsikringsbranchen

Det gøres gældende at der ved forsikringsselskabers dækning af huslejenævnsager, er tale om en praksis der generelt set har været fulgt i forsikringsbranchen, og ikke kun internt hos Forsikringsselskabet. Idet det således har været ren kutyme i branchen, at huslejenævnsager har været omfattet af dækningen, er det vores vurdering at der er tale om en branchekutyme der retligt set binder Forsikringsselskabet til dækningen. Dette understøttes ligeledes af praksis på området, hvor Østre Landsret i TFA2020.189/2 om fortolkning af forsikringsbetingelsernes pkt. 5.3, om 'tvi-

ster om separation, skilsmisse, forældremyndighed, samvær og underholdspligt', afsagde dom om forsikringsselskabers forpligtelse til at følge en fast praksis på området.

I ovenstående dom udtalte Østre Landsret, at forsikringsselskabet ikke var forpligtet til at følge en praksis for dækning af sagen, henset til at der var tale om en kulancemæssig dækning, der ikke generelt set blev anvendt i branchen. Således fremgår det af præmisserne at;

'Den omstændighed, at [forsikringsselskabet] frem til den 1. oktober 2016 har ydet retshjælpsdækning i sager af denne karakter også uden at oplyse, at der har været tale om en kulancemæssig dækning, kan efter landsrettens opfattelse ikke føre til, at [forsikringsselskabet] fremadrettet kan anses for afskåret fra at afslå at yde retshjælpsdækning. Det er herunder indgået i vurderingen, at der i forhold til hidtidig dækning ikke har været tale om en branchekutyme, der har været fulgt generelt i forsikringsbranchen'

Landsretten udtaler således, at det har haft direkte betydning at der i den pågældende sag, udelukkende var tale om en praksis som forelå internt hos [forsikringsselskabet], og ikke blev anset som en branchekutyme. Modsatrettet gør det sig gældende i nærværende sag, idet der netop er tale om en praksis der på tværs af branchen bliver fulgt som branchekutyme.

Da en ændret praksis om manglende dækning af huslejenævnsager således må anses som ændret forsikringsvilkår, jf. Landsrettens præmisser e.c. om branchekutymens retlig forpligtelse for forsikringsselskaber, forudsættes det at Forsikringsselskabet varsler denne ændrede praksis, forud for dets ikrafttræden, jf. BKG 2016-04-07 nr. 330 om God skik for finansielle virksomheder § 6, stk. 4, 2. pkt. Da Forsikringsselskabet ikke har varslet denne ændring i nærværende sag, gøres det gældende at Forsikringstager, som hidtil, fortsat er berettiget til retshjælpsdækning ved indbringelse af tviste for huslejenævnet.

Huslejenævnet som integreret del af domstolssystemet

Indledningsvis gøres det gældende, at huslejenævnet, modsat andre klagenævn, er et særligt klagenævn idet de lovfæstet agerer første instans i en række sager. Retsvirkningen heraf medfører at en part ikke uden videre vil kunne indbringe sagen for boligretten eller byretten, men vil skulle af søge muligheden hos huslejenævnet. Som angivet ovenfor, er det således huslejenævnet der i første instans har kompetence til at behandle sager om renholdelse og vedligeholdelse, jf. lejelovens § 114, stk. 1, jf. § 190. Sager om vedligeholdelseskra v vil således ikke blot kunne indbringes for domstolene, men vil i første instans skulle behandles hos huslejenævnet.

Dette medfører at huslejenævnsager ikke ligesom mange andre sager, er et alternativ til domstolene, men er et nødvendigt led i sagsbehandlingsprocessen. Ligeledes vil der på trods af officialmaksimen, ved førelse af huslejenævnsager oftest skulle fremlægges en ret omfattende mængde dokumentation og argumentation, idet grænsedragningen mellem lejelovens vedligeholdelsesstandarter, type af lejemål, dokumenter der skal gennemgås fra huslejenævnets side af mv. alt sammen gør at parterne ved sagsbehandlingen skal gøre det spiseligt at gå til for huslejenævnet.

Denne præsentation af sagens dokumenter, indhold og betydningen af indholdet kan for den enkelte part være en stor byrde at imødekomme. Det er således nødvendigt at kunne lade sig repræsentere af en sagkyndig på området, således at der ikke bliver truffet materielle forkerte afgørelse. Dette understøttes ligeledes ved U.2012.3229, hvor huslejenævnet i deres behandling af sagen, havde efterspurgt konkret dokumentation i form af budget over den omkostningsbestemt leje for øvrige lejere i ejendommen, eller alternativt en henvisning til en huslejenævnsafgørelse

for samme ejendom, hvor oplysningerne var angivet. Udlejer skulle endvidere fremlægge 'En beregning af fornyelseshenlæggelserne pr. 31. december 1994, samt en nærmere beskrivelse og beregning af de eventuelle forbedringsforhøjelser, der er indeholdt i lejen, sammen med dokumentation for udgifterne

Da udlejer i ovenstående dom ikke fremlagde den efterspurgte dokumentation for huslejenævnet, blev han tillige afskåret for at kunne fremlægge disse for Boligretten i den efterfølgende retssag. Parternes belysning af sagen, kan på baggrund af ovenstående ikke sidestilles med andre klage- og tvistnævnsbehandlinger, idet der stilles særskilt store krav til sagens belysning. Ligeledes kan en manglende tilstrækkelig belysning af sagen for huslejenævnet som anført nedenfor, tillige have betydning for sagens videre gang i domstolssystemet.

Sammenfattende kan det således siges, at huslejenævnet er en anden nævnstype, end de i forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3 og 7, d nævnte, idet de ikke blot fungerer som et alternativ til domstolene, men er en integreret del af domstolssystemet i en række sager. Sagerne har ofte en bevismæssig og juridisk svær størrelse, der trods officialmaksimen sætter store krav til parternes indlæg og præsentation af sagerne. Forsikringstagers manglende mulighed for at kunne lade sig repræsentere ved Huslejenævnsbehandlingen, medfører således en stor risiko for at lide skade ved manglende mulighed for at lade sig repræsentere af en advokat.

Fremlæggelse af nye bilag

Som anført i mailen af 22. juni 2022 til Forsikringsselskabet (Bilag 8), foreligger der en begrænset bevisførelse i sager for boligretten, der tidligere har været behandlet i Huslejenævnet. Dette er ligeledes slået fast i en række domme, herunder U.2012.3229 (TBB2012.603) som gengivet ovenfor, samt FM2010.308, U.2005.1927 (TBB 2005.442) m.fl.

Idet det inden for en række områder af lejeretten, forudsættes at sagen belyses tilstrækkelig ved huslejenævnet, er behandlingen her vigtig for sagens eventuelle videre gang i domstolssystemet. Dette understøtter ligeledes huslejenævnets funktion som et særligt klagenævn, der ikke er at sidestille med andre klagenævn som omfattet i undtagelsen i forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3 og 7, d.

På baggrund af huslejenævnets særlige funktion, kan det have stor skadevirkning på den sikrede, i tilfælde af, at muligheden for at lade sig repræsentere begrænses af manglende dækning.

Afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring i sag nr. 95063

Vi er opmærksomme på at der den 8. september 2021 i sag nr. 95063 blev afsagt afgørelse fra Ankenævnet for Forsikring, hvor de kom frem til at huslejenævnsager ikke var omfattet af dækningen i retshjælpsforsikringen. Ankenævnet har i deres afgørelse lagt stor vægt på resposummet fra Forsikring & Pension i resposumsag 5.1.3568, hvor de bl.a. udtaler at der efter Forsikring & Pension vurdering, ikke foreligger en branchekutyme for at yde retshjælp til huslejenævnsager. Dette må dog siges at være en urigtig vurdering fra Forsikring & Pension, idet der som tillige bliver bekræftet af Forsikringsselskabet i Bilag 9, har været en fast praksis der har været fulgt generelt set i forsikringsbranchen. Det gøres derfor gældende at Forsikring & Pensions resposumudtalelse har være urigtig, og således principalt ikke bør indgå i vurderingen, subsidiært bør spørges på ny til den fulde belysning af spørgsmålet om hvorvidt huslejenævnsager er omfattet af retshjælpsdækningen.

Sammenfattende

Sammenfattende gøres det på baggrund af ovenstående gældende, at huslejenævnet ikke er at sidestille med andre klagenævn, idet de som anført ovenfor, er en integreret del af domstolssystemet, samt at sagens belysning i huslejenævnet kan have en indvirkning på ens position ved en senere anlagt retssag.

Der har hidtil foreligget en fast praksis, hvorved forsikringsselskaber, herunder Forsikringsselskabet har givet tilsagn om retshjælpsdækning for førelsen af huslejenævnsager. Dette bliver ligeledes bekræftet af Forsikringsselskabet i mail af 11. juli 2022 (Bilag 9). I mailen fremgår det tillige at denne hidtidige praksis, efter et bevist valg fra Forsikringsselskabet, ikke længere bliver fulgt. Idet der således har været en fast praksis forsikringsudbydere imellem, om at huslejenævnsager er omfattet af retshjælpsforsikringen, samt at der ikke synes at være udefrakommende forhold der har ændret på dette, er det vores vurdering at huslejenævnsager fortsat er indeholdende i dækningen.

På baggrund af ovenstående gennemgang, er det således vores vurdering af Forsikringstager i nærværende tvist bør tilkendes retshjælpsdækning til den verserende huslejenævnsag, og Ankenævnet for Forsikring således skal træffe afgørelse om, at huslejenævnsager ikke er omfattet af undtagelsen i pkt. 3.3. og 7, d."

Selskabet har i brev af 3/10 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen vedrører, at klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at dække klagerens udgifter til en sag, som klageren ønsker behandlet i huslejenævnet.

Selskabet har i henhold til betingelsernes punkt 3.3 og 7.d samt gældende nævnspraksis afvist retshjælpsdækning. Der er henvist til, at der ikke er forsikringsdækning for tvister, som kan behandles ved et klagenævn.

Klageren har tegnet forsikring hos selskabet. Der henvises til betingelserne i klagerens bilag 7.

Sagsfremstilling

Klageren sendte d. 31. maj 2022 en anmodning til selskabets retshjælpsafdeling. Der blev i mail oplyst, at klageren gerne ville have tilsagn til retshjælp til en huslejenævnsag mod den tidligere udlejer. Der var i mailen henvist til en sagsgenstand på 126.562,42 kroner samt et forventeligt salærkrav på mellem 13-43.000 kroner eksklusiv moms. Mail kan ses i klagerens bilag 4.

Det fremgik af klagerens fremsendte bilag, at tvisten i Huslejenævnet omhandlede udgifter til flytteomkostninger, og klagerens krav på at få sit depositum retur. Det fremgik også af disse bilag, at det på baggrund af tvistens karakter er en sag, som Huslejenævnet ville kunne behandle i første instans. Selskabet henviser her til klagerens bilag 1,2,3 og 5.

Selskabet retshjælpsafdeling afviste d. 22. juni 2022, at klageren var berettiget til retshjælpsdækning. Der blev henvist til, at klageren i henhold til betingelsernes punkt 3.3, var forpligtet til først at få sagen behandlet ved et nævn. Hvis dette var muligt, så var der ikke nogen mulighed for

dækning til omkostninger ved behandling i dette nævn jfr. betingelsernes punkt 7.d. Der henvises til klagerens bilag 6 og 7.

Klageren bad den 22. juni 2022 selskabets retshjælpsafdeling om en ændret vurdering, da klagerne uden advokatbistand ville være stillet dårligere, og der ifølge klageren tidligere har været praksis for at give tilsagn til sådanne sager. Der henvises til klagerens bilag 8.

Selskabets retshjælpsafdelingen fastholdt d. 11. juli 2022 deres afvisning. Der blev henvist til, at der tidligere blev givet tilsagn, men at der ikke længere hos selskabet eller andre selskaber er en sådan mulighed for tilsagn. Der henvises til klagerens bilag 9.

Sagen er herefter uden videre indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Forsikringsbetingelser

Det fremgår af punkt 3.3, at hvis tvisten kan behandles ved et klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det åbenlyst, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med en sådan klagebehandling dækkes ikke.

Det fremgår af 7.d, at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed, ikke er dækket.

Selskabets vurdering

Sagen handler om, hvorvidt klageren er berettiget til at få retshjælpsdækning til en sag i Huslejenævnet mod sin tidligere udlejer.

Klageren skriver blandt andet i sine bilag, at:

'Da tvister om opfyldelse af lejerens pligt til at istandsættelse efter fraflytning, enighed om størrelsen af istandsættelsesbeløbene og tvister om tilbagebetaling af depositum i forbindelse med fraflytning skal behandles i huslejenævnet i første instans jfr. lejelovens §106,stk. 1.nr. 2 kan sagen ikke henvises til civilretten.'

Klageren gengiver herved, at Huslejenævnet er rette instans til at behandle tvisten, herunder særligt, at huslejenævnet, jf. lejelovens § 106, stk. 1, nr. 2, også har kompetencen.

Ifølge betingelsernes punkt 3.3 samt 7.d, er der ikke mulighed for at få tilsagn og derved dækning af omkostninger til behandling af sager ved et nævn.

Klageren har dog i sine bemærkninger til Nævnet, at:

'der ved forsikringsselskabernes dækning af huslejenævnsager, er tale om en praksis der generelt har været fulgt i forsikringsbranchen'.

Klageren konkluderede herved, at:

'Idet det således har været ren kutyme i branchen, at huslejenævnsager har været omfattet af dækningen, er det vores vurdering, at der er tale om en branchekutyme, at der retlig binder forsikringsselskabet til dækning. En sådan ændring i den faste praksis kræver ifølge klageren, at det må betragtes som et ændret forsikringsvilkår og således kræver en varsling.'

Klageren vurderer herved, at der er tale om en forkert vurdering og besvarelse af forsikring & pension, og at kendelse nr. 95063 derfor ikke kan eller bør indgå i vurderingen af den konkrete sag i nævnet.

Selskabet medgiver, at der korrekt tidligere i lighed med andre forsikringsselskaber er givet tilsagn til klagerens førelsen af sagen ved huslejenævnet. Selskabet er også opmærksom på, at det ifølge bogen Retshjælpsforsikring af Michael Wiisbye side 323-324 er anført, at tvister ved huslejenævnet anses for omfattet af retshjælpsdækningen.

Selskabet finder hertil i lighed med If Forsikrings bemærkninger i kendelse 95063, at 'Det bemærkes imidlertid, at bogen er fra 1994, og dermed er 26 år gammel. Vi er således ikke bekendt med, at der skulle gælde en sådan fast praksis eller branchekutyme i dag. Da der i givet fald er tale om en branchekutyme i direkte modstrid med vilkårenes ordlyd, savner vi konkrete holdepunkter for, at en sådan skulle være gældende'.

Nævnet har i kendelse nr. 95063 indhentet et responsumsvar fra Forsikring & Pension. Af svaret fra responsumudvalget fremgår det bl.a., at:

'Ved mail af 4. maj 2021 er Responsumudvalget blevet bedt om at afgive svar på spørgsmål 1 – 2 vedrørende bevilling af forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en huslejenævns sag.

Responsumudvalget sender hermed svar på spørgsmålene.

Spørgetema

Spørgsmål 1

Er det branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, således at der ses bort fra undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 1

Nej, der er ikke i dag en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn. Det har der været historisk: Efter indførelsen af de fælles vilkår for retshjælpsforsikring i 1970 opstod en branchesædvane om at se bort fra dækningsundtagelsen for sager for nævn m.v. for så vidt angik sager ved huslejenævn. Med oprettelse af huslejenævn i alle landets kommuner i 2001 ændrede langt størstedelen af selskaberne praksis således, at de nu fastholder dækningsundtagelsen i vilkårene også for sager ved huslejenævn

Spørgsmål 2

Er det i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn under henvisning til undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt. 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 2

Nej, da der ikke er en branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, er det ikke i strid med god forsikringssskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde.'

Selskabet kan således ikke anerkende klagerens vurdering, at den tidligere praksis herved også fremtidigt skulle binde selskaberne. Selskabet finder ej heller, at behandlingen i huslejenævnet kræver en sådan ekspertise, at det vil være åbenbart urimeligt, og at klageren vil lide skade, hvis klageren ikke har mulighed for en repræsentation af en advokat.

Selskabet gør hertil opmærksom på, at klageren fortsat har mulighed for at lade sig repræsentere af en advokat, men at der ikke i de gældende betingelser eller i praksis er noget grundlag for, at udgifterne til advokatens salær i disse sager skal dækkes af selskaberne.

Nævnet har i kendelse nr. 95603 i lighed med Forsikring & Pension vurderet, at der ikke foreligger en branchekutyme for at yde retshjælp til huslejenævnsager. Da der ikke siden er tilkommet ny viden, Nævns- eller retspraksis, finder selskabet det ikke relevant, at der på ny spørges Forsikring & pension om, hvorvidt huslejenævnsager er omfattet af retshjælpsdækning.

Selskabet finder herved samlet, at det har været korrekt at afvise forsikringsdækning, jf. betingelsernes punkt 3.3 samt 7.d"

Klagerens advokat har i brev af 14/10 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringstager fastholder i det væsentligste sine anbringender i indbringelsen, men har dog følgende bemærkninger til Forsikringsselskabets høringsbrev.

Indledningsvis bemærkes det at Forsikringstager endnu ikke har modtaget svar fra Forsikringsselskabets interne klageafdeling, vedr. en endelig afvisning af retshjælpsdækning. Det lægges dog til grund at Forsikringsselskabet endegyldigt har afvist retshjælpsdækning, idet de ved indlevering af høringsvar til Ankenævnet, tilkendegiver at deres oprindelige afvisning står ved magt.

Forsikringsselskabet gør i deres sagsfremstilling indledningsvis gældende, at anmodning om retshjælpsdækning vedrører en sag 'som Huslejenævnet ville kunne behandle i første instans'. Dette er imidlertid forkert gengivet, idet huslejenævnet som anført i indbringelsen, skal agere første instans, forud for boligretterne, jf. lejelovens § 114, stk. 1, jf. § 190. Ingen af sagens parter i en tvist om istandsættelse og tilbagebetaling om depositum har således mulighed for at gå direkte til domstolene. Netop denne del er essentiel for nærværende sag, idet huslejenævnene således direkte går ind og erstatter domstolene med et administrativt klagenævn.

Forsikringsselskabet medgiver i sit høringsbrev, at der tidligere har været en praksis forsikringsudbydere imellem, hvori der er givet tilsagn til huslejenævnsager. Ikke desto mindre lægger de sig op af Forsikring og Pensions responsumsvar, hvori responsumudvalget netop kom frem til at der ikke forelå en fast praksis på området. Som det ligeledes fremgår af indbringelsesskrivelsen, beror responsumudvalgets udlægning af relevant forsikringspraksis således på et forkert grundlag, idet det som angivet af selskabet i det indleverede bilag 9, samt i høringsbrevet af 3. oktober 2022, således har været en fast forsikringspraksis på området.

Forsikringsselskabet har ligeledes i deres høringsbrev gjort gældende, at en behandling af sager i huslejenævnet 'ikke kræver en sådan ekspertise at det vil være åbenbart urimeligt og at klageren vil lide skade'. Som det er angivet i indbringelsesskrivelsen, har boligretterne og landsretterne tidligere haft praksis på at afvise bevisførelse, netop på baggrund af manglende fremlæggelse af samme for huslejenævnet. Det kan således have afgørende retssikkerhedsmæssig betydning, at muligheden for retshjælpsdækning ved huslejenævnene bliver afskåret.

Det er således vores sammenfattende vurdering at huslejenævnet som første instans, ikke vil kunne sidestilles med andre administrative nævn, idet de lovfæstet skal benyttes ved særlige tvisttilfælde. Ligeledes er det vores fortsatte vurdering, at der hidtil har foreligget en fast praksis forsikringsudbydere imellem, og at en ændring af disse, forudsætter en varslet ændring af forsikringsvilkårene til forsikringstagere."

Selskabet har i brev af 7/11 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet henviser til deres tidligere nævnbesvarelse dateret 3. oktober 2022. Selskabet henviser til IF forsikrings bemærkninger i kendelsen 95063.

'Vi er således ikke bekendt med, at der skulle gælde en sådan fast praksis eller branchekutyme i dag. Da der i givet fald er tale om en branchekutyme i direkte modstrid med vilkårenes ordlyd, savner vi konkrete holdepunkter for, at en sådan skulle være gældende'

Forsikring & Pension har efter selskabets vurdering været bekendt med de af klagerens advokat oplyste forhold. Herunder også det faktum, som bliver gjort gældende, nemlig at selskaberne tidligere har givet tilsagn til førelsen af sager ved huslejenævnet.

Forsikring & Pension har i deres besvarelse af spørgsmål 1 samt 2 oplyst, at det faktum, at der tidligere historisk har været en praksis, ikke er ensbetydende med, at en sådan praksis også skal fastholdes som fast praksis/kutyme i dag. Det er ifølge Forsikring & pension ej heller i strid med god forsikringsetik at afvise at yde retshjælpsdækning i disse sager.

Det er hertil fortsat selskabets opfattelse, at en førelse af ved Huslejenævnet ikke kræver en så særlig kompetence/viden, at forsikringsselskaberne er forpligtet til at fastholde en tidligere praksis.

Endelig fastholder selskabet, at der ikke efter kendelse 95063 er tilkommet nyere praksis hos Ankenævnet for Forsikring eller ved domstolene.

Selskabet fastholder på dette grundlag, at der har været korrekt at afvise forsikringsdækning jfr. betingelsernes punkt 3.3 samt 7.d."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 24/11 2022, hvori det bl.a. er anført:

"Indledningsvis kan det oplyses at Huslejenævnet har truffet afgørelse i sagen (Bilag 10), hvori lejer (Forsikringstager) skønsmæssigt har fået nedsat det fremsatte krav med 50%. Forsikringstager hæfter således efter afgørelsen for kr. 63.282,71 mod det oprindelige krav på kr. 126.565,42.

Som det tidligere er gjort gældende, er det vores vurdering at der i forsikringsbranchen har forelagt en fast branchekutyme for tilkendegivelse af retshjælpsdækning i Huslejenævnsager. Denne praksis er ligeledes blevet bekræftet af Forsikringsgiver (Bilag 9). Forsikringsgiver har i sit hørings-svar henvist til Forsikrings- og Pensions responsumsvar, hvori de netop lægger til grund, at der ikke har været en sådan praksis. Da responsumudvalgets svar således påhviler et faktisk forkert grundlag, er det som tillige blev anført i indbringelsen, fortsat vores vurdering, at udtalelsen principalt ikke bør indgå i vurderingen, subsidiært bør spørges på ny.

På vores kontor har vi haft følgende huslejenævnsager, hvor Tryg Forsikring har givet tilsagn:

Skade [1]

Skade [2]

Skade [3]

Skade [4]

Skade [5]

Skade [6]

Skade [7]

Tryg har ikke overfor vores kontor afvist dækning af huslejenævnsager før denne sag, ligesom ingen andre forsikringsselskaber har afvist at dække med henvisning til, at huslejenævnsager ikke er omfattet.

Forsikringsgiver fastholder endvidere at førelse af sager ved Huslejenævnet, ikke kræver en særskilt kompetence der kan berettige at der skal tilkendes retshjælp. Det er hertil vores vurdering, at Huslejenævnet som en integreret del af domstolssystemet, netop forudsætter at de bliver ført med en vis kompetence. Dette understøttes ligeledes af boligrettens faste praksis for begrænset bevisførelse ved indbragte afgørelser. Desuagtet hvorvidt sagens omstændigheder således kræver en særlig kompetence, vil en manglende kompetent førelse i Huslejenævnet, kunne få processuel skadevirkning ved en eventuelt senere retssag.

Sammenfattende er det således fortsat vores vurdering, at Huslejenævnet ikke vil kunne sidestilles med andre klagenævn, og derfor ikke er omfattet af undtagelsen i forsikringsbetingelsernes pkt. 3.3 og 7, d."

Hertil har selskabet i brev af 6/1 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet gør opmærksom på, der er ikke overfor nævnet eller klageren er tilkendegivet, at selskabet aldrig tidligere er givet retshjælpsdækning til førelse af sager ved huslejenævnet.

Det afgørende i sagen er dog ikke, hvorvidt, at der i selskabet og andre forsikringsselskabet tidligere har været givet tilsagn, men om der foreligger en sådan fast praksis/kutyme, som også i dag binder forsikringsselskaberne til at give tilsagn.

Forsikring & Pension har i deres besvarelse af spørgsmål 1 samt 2 tilkendegivet, at det faktum, at der historisk tidligere har været en praksis, er ikke ensbetydende med, at en sådan praksis skal fastholdes i dag. Denne ændring er ifølge forsikring & pension ikke i strid med god skik.

Det er selskabets vurdering, at Forsikring & pension og nævnet i deres kendelse nr. 95063 har været bekendt med spørgsmålet om kompetence ved førelsen af disse sager. Begge parter har på

Ankenævnet for Forsikring

11.

98537

trods af denne viden valgt ikke at finde, at det er i strid med god skik eller at give klageren medhold.

Selskabet fastholder på dette grundlag deres vurdering."

Sagen blev sat i bero for at afvente dom i en retssag, hvor responsummet fra Forsikring & Pension i responsumsag 5.1.3568 var en central del af sagen. Den 17/6 2024 blev der afsagt dom ved byretten, som blev anket til Østre Landsret. Den 17/12 2024 blev nævnets sekretariatet orienteret om, at ankesagen var hævet. Klageren har den 7/1 2025 meddelt, at klageren ikke har bemærkninger til sagen. Selskabet har den 30/1 2025 bl.a. anført:

"Selskabet skal overfor klagerens advokat og nævnet beklage det sene svar. Selskabet bemærker, at ankesagen er opgivet, og at byrettens afgørelse står ved magt. Selskabet konkluderer på dette grundlag, at der ikke er sket en ændring af retstilstanden til klagerens fordel. Selskabet har på dette grundlag ikke yderligere bemærkninger, og henviser til nævnbesvareelserne 1-3 samt kendelse 95063."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af selskabets mail af 11/7 2022:

"Det er korrekt, at Tryg ligesom andre selskaber tidligere har ydet retshjælpsdækning til huslejenævnsager. Denne praksis er vi gået væk fra. Vi deler ikke din opfattelse af, at huslejenævnsager i modsætning til andre nævnssager bør berettiges til retshjælpsdækning".

Det fremgår af Forsikrings & Pensions responsumudvalgs besvarelse i responsumsag 5.1.3568:

"Spørgsmål 1

Er det branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, således at der ses bort fra undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 1

Nej, der er ikke i dag en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn. Det har der været historisk: Efter indførelsen af de fælles vilkår for retshjælpsforsikring i 1970 opstod en branchesædvane om at se bort fra dækningsundtagelsen for sager for nævn m.v. for så vidt angik sager ved huslejenævn. Med oprettelse af huslejenævn i alle landets kommuner i 2001 ændrede langt størstedelen af selskaberne praksis således, at de nu fastholder dækningsundtagelsen i vilkårene også for sager ved huslejenævn

Spørgsmål 2

Er det i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn under henvisning til undtagelsen i retshjælpsforsikringsbetingelsernes pkt. 3.3. og 3.4. og pkt 7. d), om at omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed ikke dækkes?

Svar på spørgsmål 2

Nej, da der ikke er en branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, er det ikke i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde".

Det fremgår af byrettens dom af 17/6 2024:

"Rettens begrundelse og resultat

Efter ordlyden af forsikringsbetingelsernes afsnit 3.3 og afsnit 7.d fremgår det klart, at forsikrings-tageren er forpligtet til først at benytte muligheden for tvistløsning ved et klagenævn, og at omkostninger til klagenævnsbehandling ikke dækkes af retshjælpsforsikringen. Tvister ved huslejenævn må umiddelbart anses for omfattet af denne undtagelse fra retshjælpsdækningen.

Spørgsmålet i sagen er, om [andet forsikringsselskab] trods dette er forpligtet til at yde retshjælpsdækning. [Sagsøgeren] bærer bevisbyrden for dette. Bevisbyrden skærpes i og med, at der foreligger en aftale mellem parterne, hvis ordlyd klart støtter, at tvister for huslejenævn er undtaget retshjælpsdækningen.

Desuden har Forsikring og Pension i responsum af 20. juli 2021 til Ankenævnet for Forsikring udtalt, at der ikke efter 2001 var en fast branchekutyme/sædvane om at yde retshjælpsdækning til tvister ved huslejenævnene.

Dommerne ... (kst.) udtaler herefter:

Den omstændighed, at [andet forsikringsselskab] såvel som mange andre forsikringsselskaber efter 2001 og så sent som 2021 i en lang række tilfælde har meddelt tilsagn om retshjælpsdækning til tvister i huslejenævnet, medfører efter vores opfattelse ikke, at [andet forsikringsselskab] var afskåret fra at afslå at yde dækning til denne type tvister.

Vi lægger herved navnlig vægt på, at Forsikring & Pension i responsum af 20. juli 2021 klart har svaret nej til, at der efter 2001 fandtes en fast branchekutyme om retshjælpsdækning. Der foreligger ikke oplysninger om det datagrundlag, som responsummet er baseret på, og de af anførte mulige forsikringsøkonomiske interesser giver heller ikke grundlag for at betvivle responsumudvalgets autoritet og legitimitet.

Vi finder, at de af [sagsøgeren] fremlagte tilsagn om retshjælpsdækning fra en række forsikringsselskaber, uanset at der herunder er tale om større aktører på markedet for privatforsikring, hverken i sig selv eller sammen med vidneforklaringerne eller bevisførelsen i øvrigt udgør tilstrækkeligt bevis for, at tilsagnene er udtryk for en fast praksis, der er bindende. Det kan i den sammenhæng ikke anses for afgørende, om det i enkelte tilsagn er oplyst, at der meddeles tilsagn kulancemæssigt eller efter en retlig forpligtelse. Kulancemæssig dækning medfører ikke en retlig forpligtelse for de enkelte forsikringsselskaber endsige for andre forsikringsselskaber til også at yde en sådan dækning fremadrettet. Denne forståelse af tilsagnene må endvidere anses som den

mest nærliggende, når henses til at alle kommuner siden 2001 har haft et huslejenævn, og at det reelle grundlag for – i strid med forsikringsbetingelsernes klare ordlyd – at yde retshjælpsdækning i huslejenævnsager bortfaldt fra dette tidspunkt.

Hertil kommer, at det efter bevisførelsen kan lægges til grund, at de fleste forsikringsselskaber, herunder [andet forsikringsselskab], var gået over til at afslå at yde retshjælpsdækning i huslejenævnsager forud for, at [sagsøgeren] den 25. februar 2022 søgte retshjælpsdækning. Branchekutymen var således under alle omstændigheder ophørt på dette tidspunkt, og en eventuel retlig forpligtelse for [andet forsikringsselskab] ophørte senest samtidig med ophøret af branchekutymen, hvorved bemærkes, at det er vores opfattelse, at håndhævelsen også i huslejenævnsager af den udtrykkelige dækningsundtagelse i forsikringsbetingelsernes punkt 3.3 og 7.d ikke udgjorde en ændring af forsikringsaftalen til ugunst for forbrugeren, som krævede varsling eller formel ændringsprocedure i øvrigt.

På denne baggrund finder vi, at [sagsøgeren] ikke har løftet bevisbyrden for, at der efter 2001 fortsat fandtes en branchekutyme, som forpligtede [andet forsikringsselskab] til at give tilsagn om retshjælpsdækning til tvist i huslejenævnet.

Vi stemmer derfor for at tage [andet forsikringsselskabs] frifindelsespåstand til følge.

Dommer ... udtaler:

Der er enighed om, at der i hvert fald historisk har været en branchekutyme blandt danske forsikringsselskaber om at dække retshjælpsforsikringskunders advokatudgifter i forbindelse med behandling af tvister for huslejenævn, selv om dette er i strid med forsikringsbetingelsernes ordlyd, jf. pkt. 3.3 og pkt. 7, litra d). Eksistensen af en historisk branchekutyme er bekræftet af Forsikring & Pension i deres responsum.

I Forsikring & Pensions responsum er det anført, at den nævnte kutyme ikke længere eksisterer, idet den blev forladt i forbindelse med oprettelse af huslejenævn i alle landets kommuner i 2001. Over for dette har [sagsøgeren] henvist til et stort antal tilsagn til andre klienter hos [sagsøgerens] advokats kontor om retshjælpsdækning til netop tvister ved huslejenævn. Det drejer sig om 370 forsikringstilsagn, som overvejende er givet i årene fra 2019 til 2021 og dermed i tidsmæssig forbindelse med responsumudvalgets besvarelse. Tilsagnene hidrører fra en bred kreds af forsikringsselskaber og herunder selskaber, der er kendt som de største på markedet for privatforsikringer i Danmark. Det kan efter advokat ... forklaring lægges til grund, at en stor del af hans indtjening som advokat i de nævnte år hidrørte fra retshjælpsdækning til huslejenævntvister, og efter forklaringerne fra advokatfuldmægtig ... og advokat ... kan det lægges til grund, at det samme har været tilfældet for deres vedkommende. [Sagsøgeren] har desuden bl.a. henvist til materiale benævnt 'Kort intro til retshjælp i praksis' udarbejdet af Alm. Brand Forsikring og dateret 21. november 2019. Det er heri anført, at der ydes forsikringsmæssig dækning til huslejenævnsager, og som årsag er angivet: 'Bindende kutyme som gør, at det vil være i strid med god forsikringskik at afslå retshjælpsdækning med henvisning til pkt. 3.3'.

Efter den nævnte bevisførelse har [sagsøgeren] efter min opfattelse på trods af udtalelsen fra Forsikring & Pensions responsumudvalg godtgjort den fortsatte eksistens af branchekutymen om dækning af advokatudgifter ved huslejenævntvister på tidspunktet for Ankenævnet for Forsikrings afgørelse den 8. september 2021.

Det kan lægges til grund, at de fleste forsikringsselskaber og herunder [andet forsikringsselskab] i tiden efter den 8. september 2021 ændrede deres praksis og ophørte med at give tilsagn om retshjælpsdækning til huslejenævntvister. Dette skete på grundlag af afgørelsen fra Ankenævnet for Forsikring, idet forsikringsselskaberne ikke længere anså sig forpligtede til at yde dækning. Ankenævnsafgørelsen hviler imidlertid efter min opfattelse på et urigtigt faktuel grundlag med hensyn til eksistensen af en branchekutyme. Af den grund finder jeg videre, at [andet forsikringsselskab] ikke har været berettiget til ensidigt og uden at følge almindelige regler for gennemførelse af væsentlig ændring af forsikringsaftalen til ugunst for forbrugeren at forringe [sagsøgerens] forsikringsdækning i henhold til retshjælpsforsikringsaftalen. Det meddelte afslag på ansøgning om retshjælpsdækning var derfor uberettiget, og jeg stemmer således for at tage [sagsøgerens] påstand til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

...

THI KENDES FOR RET:

[Andet forsikringsselskab] frifindes."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

3.1 Tvist

Ved tvist forstås en konkret, aktuel konflikt, som parterne ikke selv har kunnet løse, og som kan behandles af en domstol eller ved voldgift.

Forsikringen dækker ikke udgifter til almindelig advokatrådgivning.

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter Trygs opfattelse ikke er rimelig grund, skal Tryg begrunde det.

3.3 Klagenævn

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke – se punkt 7.

3.4 Offentlig klagebehandling

Kan tvisten behandles ved en offentlig myndighed, er sikrede forpligtet til først at benytte denne klageadgang. Omkostninger i forbindelse med klagebehandling ved offentlig myndighed dækkes ikke - se punkt 7.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand

...

d) Omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed – se punkt 3.3 og 3.4"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en sag ved huslejenævnet mod udlejer i forbindelse med lejemålets flytteopgørelse. Klageren har oplyst, at "huslejenævnet har truffet afgørelse i sagen ... hvori lejer (Forsikringstager) skønsmæssigt har fået nedsat det fremsatte krav med 50%. Forsikringstager hæfter således efter afgørelsen for kr. 63.282,71 mod det oprindelige krav på kr. 126.565,42".

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke er forsikringsdækning for en tvist, som kan behandles ved et klagenævn jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.3 og punkt 7.d. Selskabet kan ikke anerkende, at tidligere praksis for retshjælpsdækning til huslejenævnsager også fremtidigt binder selskaberne. Selskabet har anført, at behandlingen i huslejenævnet ikke kræver en sådan ekspertise, at det vil være åbenbart urimeligt, hvis klageren ikke har mulighed for retshjælpsdækning til advokatrepræsentation. Selskabet har henvist til sag 95063, hvor der blev indhentet et responsumsvar fra Forsikring & Pension. Selskabet har anført, at der ikke siden er tilkommet ny viden og nævnspraksis, og at byrettens dom understøtter, at der ikke er sket en ændring af retstilstanden til klagerens fordel.

Klageren har anført, at huslejenævnet ikke er at sidestille med andre klagenævne, idet huslejenævnet er en integreret del af domstolssystemet, som lovfæstet skal benyttes ved særlige tviststilfælde, og idet sagens belysning i huslejenævnet kan have en indvirkning på lejerens position ved en senere anlagt retssag. Klageren har anført, at der hidtil har foreligget fast branchekutyme for tilkendegivelse af retshjælpsdækning i huslejenævnsager, hvilket er bekræftet af selskabet i mail af 11/7 2022. Klageren har anført, at en ændring af branchekutymen forudsætter en varslet ændring af forsikringsvilkårene til forsikringstagere. Klageren har anført, at Forsikring & Pensions responsumudtalelse er urigtig. Principalt bør responsumudtalelsen ikke indgå i vur-

deringen. Subsidiært bør der spørges på ny til den fulde belysning af spørgsmålet, om huslejenævnsager er omfattet af retshjælpsdækningen.

Det fremgår af responsumudvalgets besvarelse i responsumsag 5.1.3568 på spørgsmål 1, at "nej, der er ikke i dag en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn. Det har der været historisk: Efter indførelsen af de fælles vilkår for retshjælpsforsikring i 1970 opstod en branchesædvane om at se bort fra dækningsundtagelsen for sager for nævn m.v. for så vidt angik sager ved huslejenævn. Med oprettelse af huslejenævn i alle landets kommuner i 2001 ændrede langt størstedelen af selskaberne praksis således, at de nu fastholder dækningsundtagelsen i vilkårene også for sager ved huslejenævn". Af responsumudvalgets besvarelse på spørgsmål 2 fremgår det, at "nej, da der ikke er en branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved et huslejenævn, er det ikke i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde".

Det fremgår af byrettens dom af 17/6 2024BS-9967/2022-ODE), at byrettens flertallet finder "at [sagsøgeren] ikke har løftet bevisbyrden for, at der efter 2001 fortsat fandtes en branchekutyme, som forpligtede [andet forsikringsselskab] til at give tilsagn om retshjælpsdækning til tvist i huslejenævnet. Vi stemmer derfor for at tage [andet forsikringsselskabs] frifindelsespåstand til følge".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.3, at "kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. godkendte klagenævn eller klagenævn nedsat ved lov, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis det er åbenbart, at klagenævnet ikke kan realitetsbehandle sagen. Omkostninger i forbindelse med sådan klagebehandling dækkes ikke – se punkt 7".

Ankenævnet for Forsikring

17.

98537

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 7.d, at forsikringen ikke dækker "omkostninger til tvister, der kan behandles ved et klagenævn eller som kan klagebehandles hos en offentlig myndighed - se punkt 3.3 og 3.4".

Efter en gennemgang af sagen kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 3.3 og 7.d. Nævnet henviser til sag 95063 og byrettens dom af 17/6 2024.

Nævnet har også lagt vægt på Forsikring og Pensions responsumudvalgs svar i responsumsag 5.1.3568, hvor det udtales, at der ikke i dag er en fast branchekutyme/sædvane for at yde retshjælpsdækning til tvister, der behandles ved huslejenævn, og at det ikke er i strid med god forsikringsskik, at et forsikringsselskab afviser at yde retshjælpsdækning i disse tilfælde.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck